

Garreta i Humet, un repàs pendent a Tritó

Classificació temàtica: Música simfònica i concertant

Garreta: Les Illes Medes, Impressions simfòniques.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (OBC). Dir.: Miquel Ortega.

TRITÓ TD 0086. 60 min 2011

So: *** / Valoració: ****

Garreta: Concert per a violí i orquestra

Toldrà: Suite en Mi

Santiago Juan, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (OBC). Dir.: Jaime Martín.

TRITÓ TD 0093. 68 min 2012

So: **** / Valoració: ****

Humet: Música del no ésser, Concert per a piano i conjunt instrumental "And the world was calm"

Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC). Dir.: Manel Valdivieso

Orquestra de Càmera del Auditorio de Zaragoza "Grupo Enigma". Dir.: Juan José Olives.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (OBC). Dir.: Pablo González.

Jordi Masó, piano. Grup Instrumental BCN 216. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo.

TRITÓ TD0084 DDD 1CD 60:33 2011

So: **** / Valoració: ****

Trito

Recomanat

En la doble tasca d'editorial de partitures i discs, Tritó ha comercialitzat els darrers mesos tres compactes que són una de les aportacions més estimables del panorama discogràfic dels darrers anys. Es tracta de l'obra simfònica de Juli Garreta (1875-1925), considerat per Casals un geni autodidacte. Un tòpic que s'esvaeix escoltant el **Concert per a violí**, la **Pastoral**, les **Illes Medes** i les **Impressions simfòniques** en favor de la consciència d'un compositor que sabia que pertanyia a un nou temps i treballava amb la meticulositat i estudi de la seva altra professió, la de rellotger. Són obres pertanyents al Noucentisme català, amb influx wagnerià, originalitat en la construcció de temes, contrastos dinàmics i un llenguatge impregnat de color, poesia, evocació i detallisme instrumental. Les notes de carpeta són completes. No obstant, en el disc del **Concert per a violí** hi figura la **Suite en Mi** de Toldrà com a primer enregistrament mundial. Aquest honor recau al segell Solfa i a l'OJIPC amb Salvador Brotons en un enregistrament de 2008. En qualsevol cas, la captació de so és qualitativa i tant l'OBC, Santiago Juan al violí, com els directors Jaime Martín i Miquel Ortega realitzen un excel·lent treball. Els intèrprets ofereixen lectures acurades en la correlació tècnica i expressiva amb la resultant d'un discurs equilibrat, clar i directe. El seu coneixement i programació freqüen l'obligatorietat nacional.

D'altra banda, un llançament anterior però significatiu és la **Música del no ésser** en quatre moviments i el **Concert per a piano i conjunt instrumental "And the world was calm"** de Ramón Humet (Barcelona, 1968). Són obres que reflexionen sobre l'existencialisme, sobre la mort com a il·luminació i evolucionen en un *continuum* que sorgeix d'una energia inconscient, a partir de la qual s'emula un origen i una extinció, exposats com un flux vital schopenhaurià a partir de motius generadors. El tractament harmònic s'apropa a l'espectralisme, el treball tímbric remet puntualment a Strauss i Mahler. Humet tendeix a plantejar un concepte escènic desenvolupat orgànicament on hi ha molts elements autònoms que interaccionen amb una escriptura plena d'efectes d'estètica vinculable a Messiaen, Ligeti, Takemitsu o Adams. Sense dubte, un dels valors a l'alça en el panorama compositiu català. Cal felicitar les diverses formacions i directors que van abordar les obres per la comprensió i l'esforç en la depuració de textures i treball tímbric, especialment a la **Música del no ésser**. Les captacions sonores, també diferents en cada track atesa la procedència de l'enregistrament, revelen la diversitat de formacions i sales però sense contrastos que incomodin la concepció homogènia de l'obra.

Albert Ferrer Flamarich

